



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1129/2025
23.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Немање Говедарице и адвоката Душана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 8К. бр. 292/23 од 18.06.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1221/24 од 26.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Говедарице и адвоката Душана Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 8К. бр. 292/23 од 18.06.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1221/24 од 26.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 8К. бр. 292/23 од 18.06.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика у продуженом трајању у вези члана 61. Кривичног закона за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју се урачунава време проведено на задржавању и у притвору почев од 12.07.2019. године па до 09.03.2020. године и у периоду од 04.05.2021. године до 29.12.2022. године, и изречена му је и мера безбедности одбавезно лечење наркомана, која ће се спровести у заводу за извршење казне и може трајати док постоји потреба за лечењем али не дуже од три године, као и мера безбедности одузимање предмета, тако да су од окривљеног су одузети предмети ближе наведени у изреци првостепене пресуде, а окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1221/24 од 26.05.2025. године делимично је усвојена жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Говедарице и адвоката Душана Тодоровића па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 292/23 од 18.06.2024. године тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА огласио кривим да је извршио два кривична дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног закона за која му је утврдио казне затвора у трајању од

по једне године и шест месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју се урачунава време проведено на задржавању и у притвору почев од 12.07.2019. године па до 09.03.2020. године и у периоду од 04.05.2021. године до 29.12.2022. године, док су у преосталом делу жалбе бранилаца окривљеног и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног адвокат Немања Говедарица и адвокат Душан Тодоровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и побијане пресуде преиначи тако да изречену меру обавезног лечења наркомана укине.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно члну 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те нашао да је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости браниоци окривљеног наводе да је побијаним пресудама учињена повреда закона која се огледа у чињеници да је првостепени суд одлуку о изрицању мере безбедности обавезно лечење наркомана засновао на налазу и мишљењу вештака др Бојане Кеџман, иако је исто сачињено 2019. године, односно две године пре сачињеног вештачења др Светислава Мишковића које је млађе и релевантније и из ког произлази да не постоје никакве околности које би оправдале изрицање предметне мере безбедности, а којим наводима браниоци оспоравају чињенично стање утврђено у побијаним пресудама и на основу сопствене оцене изведених доказа, извлачи закључак о непостојању потребе за изрицањем ове мере безбедности, те указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев бранилаца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић